

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Despre antihrist.

VI.

Precum Isus Hristos așa și antihristul va avea un înainte-mergător. Profeții au prevestit că înaintea lui Mesia v'a fi înainte-mergătorul, care a fost sf. Ioan Botezătorul. Înainta-mergătorul, antihristul și Lucifer va fi treimea opusă stei Treimi, căruia se va da pe un timp statorit de Dumnezeu lumea.

Acest înainte-mergător va cutriera întreaga lume. Cu predicățile lui minunate și mai vărtos cu minunile înșelătoare va câștiga mulți credincioși antihristului, cum celim în apocalips (13. 13—17.) „Și face semne mari (înainte-mergătorul) încât să se pogoare și foc din cer pe pământ înaintea oamenilor. Și va înșela pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele cari s'a dat să le facă înaintea fiarei (antihristul) zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă chipul fiarei, care are rana sabiei și totuși a trăit.

Și s'a dat ei ca se dea viață chipului fiarei încât se vorbească chipul fiarei, și se facă să fie omorît ori cine nu se închină chipului fiarei. Și face pe toți pe cei mici și pe cei bogăți și pe cei săraci, și pe cei slobozi și pe cei robi, ca să le dea lor semn în mâna lor cea dreaptă sau în frunțile lor și ca nimenea să nu poată cumpăra sau vinde, fără numai cel ce are semnul, sau numele fiarei sau numărul numelui ei.” Așa Sf. Ioan evangelistul.

Sfții părinți sunt da părere ca acest înainte mergător va fi un ierarch mare, înalt în grad, un apostat cu nume mare, care va fi doară și un contra candidat de pontifica, ca să aducă în incurcătură lumea creștină. Întâi va predica într'o regiune aproape de mare, de aici va trimite în lume pe apostoli

săi mincinoși, tovarși lui. Aceștia mai vărtos se vor folosi de psalmul 71, care spune că mesia cel promis trebuie să împărătească dela mare până la mare și de la fluviu până la marginea pământului... Și i se vor închina lui toți regii pământului, toate popoarele, vor servi lui. Aceasta profecie — vor spune ei — nu se potrivește cu Isus Hristos ci cu antihrist, prin urmare el este mesia promis de Dumnezeu. Pe seama evreilor vor cita din talmud. Cari i se vor alătura il vor dăru cu daruri scumpe și il vor pune în diregătorii înalte. Ei înșiși vor fi oameni lacomi de bani, și imbogățiți, nu ca Apostoli lui Hristos de odinioară. Cei mai mulți credincioși vor câștiga totuși prin semnele mari și orbecătoare pe cari le vor săvârși. Însă cel mai mare făcător de minuni va fi însuși Antihristul.

(Va urma.)

Întruparea Fiului lui Dumnezeu.

(Urmare)

Iubirea către Isus Hristos. Sfântul Ignățiu Martirul. — Mucenicul Sf. Ignățiu din Antiohia, iubea cu atâta foc pe Isus Hristos, încât doria din toată inima să-și jertfească viața sa pentru acest bun învățător. Cum ne spun Simeon Metafrastul și Nichifor, întemeiați pe vechi tradițiuni, Ignățiu, care suferi moarte de mucenic în Roma, la anul 107, se găsia în Palestina pe vremea când predică Domnul Nostru Isus Hristos. — Atunci era foarte tânăr, și el a fost pruncul acela, despre care ne grăește Evangelia, pe care Isus l-a pus în mijlocul Apos-

tolilor săi, ca să le dea învățătură de smerenie.

Și chemându-l Isus un prunc, la pus în mijlocul lor, și a zis: adevăr zic vouă, de nu vă veți întoarce și să fiți ca pruncul, nu veți intra în împărăția cerurilor. — Oricine se va smeri pe sine, ca pruncul acesta, acela este mai mare întru împărăția cerurilor. Mateiu 18, 2—4.

Dacă aceasta interesantă trație ar fi întemeiată, ușor s'ar tălmăci înfocata iubire, ce o nutria acest sfânt episcop al Antiohiei, Ignățiu, către Domnul Nostru Isus Hristos. — Cătră credincioșii săi antioheni, el le scria din Roma următoarele: „M-au adus la Roma, ca să mă înghițească dobitoacele sălbatece: acum sunt în mâinile crudelilor mei păzitori, ca și dat pradă leilor și leopardzilor. — Dar de aceasta mă bucur, pentru că în sfârșit, am fericirea de a suferi pentru Isus Hristos. — Acum încep eu să fiu vrednicul său învățcel, pentru că îmi este dat să mă jertfesc deplin pentru Dânsul!”

Împăratul Traian chemându-l înaintea sa îl întrebă: „Tu ești acel Ignățiu, învățătorul creștinilor, care ești numit Purtător de Dumnezeu? — Da, împărate, răspunse, eu sunt Ignățiu, și mă numesc Purtător de Dumnezeu, fiindcă port în inima mea pe Isus Hristos, adevăratul Fiu alui Dumnezeu.” —

La porunca lui Traian, a fost băgat în amfiteatru, unde erau mii de privitori, ce se adunaseră la circus. — Aici s'au repezit asupra lui Ignățiu doi lei înfricoșați, cari aveau să-l înghită. — Atunci sfântul Ignățiu îngenunchiă, și răpit de iubire către Isus, neîncetat rostia dulcele nume alui Isus, cum ne spune sfântul Antoniu. — Tot acest sfânt ne spune, că după ce s'a săvârșit jertfa Sfântului Ignățiu, leii au lăsat trupul Sfântului înghițit numai de jumătate. — Creștinii luând moaștele rămase ale Sfântului, au aflat în pieptul lui deschis sfântul nume alui Isus, scris cu litere de aur. — Aceasta minune, pe care Dumnezeu a putut-o face, ca pe atâtea altele, arată în un chip simțitor, că numele lui Isus era scris cu litere de foc și de iubire, în inima acestui sfânt mucenic, care era aprins de focul dragostei dumnezești, ce a adus-o Isus pe pământ!

Biserica noastră răsăriteană prăznuiește pe acest mare Sfânt în ziua de 20 Decembrie, când se începe și înainte serbarea Nașterii celei după trup a Domnului Nostru Isus

Hristos, și pomenirea sfântului Mucenic Ignățiu purtătorul de Dumnezeu.

Iubirea lui Isus trebuie să fie o iubire practică. Fericitul Petru Fabbro, iubirea noastră către Isus trebuie să fie practică, adică trebuie să iubim pe acest prea bun Învățător al nostru — urmându-i pildele, pe cari ni le-a dat. — Când fericitul Petru Fabbro petrecea în Mantova, a venit la el un domn bogat să-i ceară unele sfaturi mântuitoare, cum să petreacă o viață creștinească în starea sa în care se găsea, ca așa să-și asigure mântuirea sufletului său. — Servul lui Dumnezeu îi dădu să cumpănească aceste puține cuvinte: „Isus Hristos a trăit în sărăcie, iar eu trăiesc în îmbelșugări de bogății, Isus a răbdat foame și sete, iar eu mă hrănesc cu mâncări alese (delicate), Isus a trăit o viață plină de suferințe, iar eu petrec o viață de plăceri și de desfătări . . .

Zicând aceste cuvinte, Sfântul nu a mai adăos nici o vorbă. —

Bocotanul nostru boier s'a despărțit de Sfânt tare puțin îndestulit cu sfatul ce i l-a dat, cu toate acestea a ascultat de el și a început să cumpănească într'adins cuvintele ce i le-a spus Sfântul. — Când se așeza la masă și vedea mâncările ce i se aduceau și vinurile ce se puneau, își aducea aminte de cuvintele omului lui Dumnezeu, și zicea în sine însuș așa: „Eu trăiesc aici în îmbelșugare, pe când Isus a fost sărac; eu mă nutresc cu mâncări gustoase, beau vinuri alese, pe când Dumnezeul meu Isus Hristos a răbdat foame și sete”. — În scurtă vreme i s'au deschis ochii, a văzut limpede deosebirea între viața sa și între viața dumnezeescului Învățător și sfârși cu o astfel de lovitură, încât sculându-se dela masă se retrase într'o odaie singur, și începù a plânge, vărsând șiroaie de lacrimi. — Se întoarse la fericitul Petru Fabbro, se puse cu totul sub povățuirea acestui bărbat sfânt, și în scurtă vreme se făcu creștin desăvârșit.

(Va urma.)

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Trandafirii roșii și cei albi.

Clara

Clara de mică copilă era foarte drăguță și promitea mult în viitor. Tatăl ei era vânător la curtea princiară și un om foarte priceput și cinstit; mama ei o femeie foarte evlavioasă. Locuința lor, numită „casa vânătorului”, era situată într-o vale singuratică; pentru a ajunge în satul cel mai apropiat, dela care se vedea numai turnul bisericii printre două dealuri păduroase, trebuia să faci un drum de aproape o oră.

Tatăl numai rare ori putea să rămână acasă; cea mai mare parte din zi o petrecea în pădure, care având o întindere mare îi dădea mult de lucru. În singurătatea aceasta mama își avea cea mai mare bucurie cu copilul atât de drăguț și această bucurie creștea din primele zile, când începuse să zâmbească, și devenea din zi în zi mai mare, când copilul încercase să și vorbească. Primele gânduri și sentimente, pe cari le exprimă prin cuvinte, erau pentru mama cea fericită ca și aurora plâpândă, care promite una din zilele cele mai frumoase.

Încă de copilă, Clara arăta o mare plăcere pentru flori. Când fetița ajunsese la vârsta de patru ani, bucuria ei cea mai mare era, să poată culege flori de pe câmpia apropiată; foarte des aducea amândouă brațele încărcate. De aceea mama ei, nu uită să semene în grădina de lângă casă, care până acum fusese destinată numai pentru zarzavaturi, și unele flori, iar în mijlocul grădinei sădi un copăcel de trandafir.

Clara era încântată de frumusețea ghiocilor, zambilelor, crinilor și

narciselor și le admira ore întregi, iar când înflori și trandafirul, entuziasmul ei crescuse încă și mai mult. „Oh! ce roșiu frumos” strigă Clara, „ce miros plăcut! Într-adevăr trandafirii sunt florile cele mai frumoase de pe suprafața pământului. Cât de bun este Dumnezeu, care lasă să crească flori atât de frumoase pentru noi!”

Tatăl Clarei fiind un iscusit topograf, primi ordinul să măsoare o pădure, care era cam departe de locuința lor, pentru care muncă trebuia să lipsească mai multe săptămâni. „Cât se va bucura tatăl, când se întoarce acasă și va vedea florile cele frumoase”, zise Clara. Buna copilă, care până acuma nu văzuse trandafiri, credea, că nici tatăl ei n'a văzut până în prezent asemenea flori, și abia putea să aștepte reîntoarcerea lui.

Când îl zări în fine, că suie colina, Clara fugi iute în grădină, rupse un trandafir înflorit cu un bobocel alături și-i ieși înainte. Clara nu mai putea de bucurie, că-și revede pe tatăl ei, și-i înmână frumoasele flori.

Tatăl plin de bucurie privea când la Clara, când la trandafiri. Scumpa lui fiică, pe care nu o văzuse de mai multe săptămâni i se părea azi mult mai drăguță ca altă dată. Din toată inima spuse: „Tu însăși scumpa mea, te asemeni cu acest trandafir; tu mai ești un bobocel gingaș de trandafir!”

Clara începuse să râdă; încântătoarea copilă, care nici nu visa cât este de frumoasă, nu putea înțelege asemănarea cu trandafirul. „Tu glumești numai, dragă tată, cum aș putea oare să mă asemăn cu un trandafir? Atunci ciudată înfățișare aș trebui să am! Diferența între om și floare este doar atât de mare”.

Mama, care sosi și ea în urmă, zise: „Scumpa mea Clara, fă-ți bucu-

rie prin purtarea ta cea bună, precum ne bucură trandafirul prin culorile lui plăcute și prin mirosul cel bun și păzește-te de încăpățănare și neascultare, care ne-ar provoca dureri, precum ți-au provocat și ție durere spinii dela trandafiri”;

Mica Clara chiar nu făcea părinților de cât bucurie. Zi cu zi devenea mai drăgălașă și mai frumoasă, în acelaș timp însă și mai cuminte și mai modestă. Cu toate că era de o fire vioaie, totuș asculta imediat de orice porunca a părinților. Avea bucurie la toate cele bune. O vedeai totdeauna veselă, bine dispusă și prietenoasă. Drăgălașa fată era icoana nevinovăției.

Continuarea o veți citi din broșura Biblioteca „Presa Bună” No. 35—36. A se procura de la Institutul grafic „Presa Bună” Iași Str. Ștefan cel Mare No. 56 Prețul 8 Lei plus porto.

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT”

tradus și tâlcuit de pâr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Părinții.

Cine sunt mai scumpi in lume
Care sunt mai credincioși,
Sunt părinți și anume:
Tata, mama, bătrâni moși.

Ei cresc și îngrijesc, de tine,
Să te vadă mâne om,
Pe copil să-l vadă 'n bine,
Să'n verzască ca un pom.

Nu e durere, mai mare
Pentru cel mai scump părinte,
Când își vede cu mirare,
Odrasla lui fără minte.

Bucuria lui e mare
Văzându-și copilul său
Om, vrednic, de'naintare,
Și cu crez in Dumnezeu.

Datoria pentru toate,
Ce muncește un părinte,
Săl stimezi până la moarte,
Și cu drag să-l ții in minte.

Tomoiağa

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primați, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut in broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obținea prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cărticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunei Sighet.

Calendar săptămânal.

29 Iulie — 4 August 1928.

29. Dumineca VIII. d. Rusalii (Ev. Mat. 14, 14) M Calinic.
30. Luni. Ap. Sila și Silvan.
31. Marți. S. Eudochim.
1. Mercuri. Scoat. sf. 7 Mart.
2. Joi. M. Ștefan.
3. Vineri. C. Isachie.
4. Sâmbătă. Sf. 7 tineri Efez.